

ling „Ausgewählte Werke“ være velkommen, der i en tydfst Oversættelse af Edm. Lobeck i disse Dage er udkommen i Leipzig. Den indeholder en Biographi af Digteren, fornemmelig efter Vöttiger, hans bekendte tre store Digte og endel mindre Poesier. Den Lighed, der i disse oftere findes med de tydske Mestere, er endnu mere paafaldende i den tydske Udgave, der i det Hele taget fremtræder saa flydende, at man undertiden antager den for original; Digte som f. Ex. „Das Ewige“ røbe ligesom noget Aandsbeslagtet med Schiller.

Musik.

— I Königsberg har den berømte Violinspiller Jean Becker i Forening med Anton Rubinssteins Broder Nicolaus ved deres Concerter henrevet det musikkaffe Publicum til en høj Grad af Enthousiasme.

Theater.

— Paris' nye Theatre have i Regnskabsaaret fra 1ste April 1861 til 31te Marts iaar høvt en Indtægt af over 4 Millioner Rigsdaler; den store Opera figurerer med over 400,000 Rdl.; Théâtre du Cirque med lidt mindre og Théâtre Porte St. Martin med over 350,000 Rdl. I samme Tidrum have de i Forsatterhonorar udredt 430,000 Rigsdaler.

Konst.

— Den gamle Stad Köln er en af de Byer, hvor Interessen for Historie og Kunst har vedligeholdt sig. En rig Mand skjenkede ved Testamentet for nogle Aar siden en meget betydelig Sum til at opbygge og vedligeholde en Bygning, hvori som i et eget Museum kunde samles den Walrafse og andre Staden tilhørende Samlinger. Bygningen, der er stor og pragtfuld, er nu opført og man er beskæftiget med at forene og opstille de forskellige Samlinger: i den nederste Afdeling de mange Grundringer om Romernes Herredomme ved Rhinen, for oven et stort Antal ældre og nyere Malerier, Konstsager og Mærkværdigheder fra Middeltiden.

Dette Museum maa vel især med Hensyn til nyere Kunst staae tilbage for det Stæbelste Institut i Frankfurt am Main, men det indeholder dog mange mærkelige Gjenstande og for tjener enhver dannet Reisendes Opmærksomhed. Som noget særegt har Erkebiskoppen oprettet en egen Samling af gamle Kirkefar og kirkelige Prydsel; den synes imidlertid ikke at være constant, idet man i den finder Stykker, som fra Kirker og Klostre blot ere laante til denne Samling. Ved Siden af de offentlige er der til forskjellige Tider dannet private Samlinger i Köln, saaledes Ludvig den 14des Bankier Zabach, senere v. Merles Mynt-Samling og endnu senere Domherre Walraf, der i Revolutionens og Forshværens Tid reddede Meget, som nu er indlemmet i Stads-Museet.

Men selv i den nyere Tid opstod der betydelige Samlinger i denne Stad, for nogle Aar siden folgtes saaledes den Levensse, der indeholdt Konstsager fra Middeltiden og Renaisancen, og nu forestaaer atter Udplittelsen af to større Samlinger i Köln. Den ene er en betydelig Myntsamling, som indeholder 5570 Pce., hvortil er føjet nogle Malerier, der ligeledes eiedes af Samleren. Denne var en meget rig Fabrikants eneste Barn, han havde allerede tidlig beskæftiget sig med Numismatik og indledet mange Forbindelser for at forøge den Samling, han havde begyndt. Forholdsvis findes et meget stort Antal Guldmynter i den, disse huede den afdøde Samler især og fremviste helst denne Deel af sin Samling. Som Grund til, at han fornemmelig søgte at forøge denne Suite, ansøgte han, at saavel han som hans Fader agtede at flytte fra Köln og enten nedfætte sig i Wien eller London og da var det let at føre en Samling af Guldmynter med sig; imidlertid findes der dog efter ham et temmelig betydeligt Antal Mynter og Medailler i andre Metaller, men i romerske Guldmynter er den brillant. Samleren fik tidligt Brytstygge og døde ung; Faderen, som overlavede Sønnen et Par Aar, er nu ogsaa død og da der ingen Bestemmelse var truffen om Myntsamlingen, sælges den nu ved offentlig Auction, som tager sin Begyndelse den 7de Juli.

Den anden Samling, som vil komme under Hammeren der, er en meget talrig Malerisamling, som efterhaanden er sammenbragt af den nu pensionerede Stadsbygmester J. P. Meyer. Da denne Mand allerede for 40 Aar siden blev udnævnt til Stadsbygmester og man maa antage, at han da ikke var ganske ung, maa han nu være en Olding. For ret at kunne see og lade Andre nyde sin Samling, byggede han for endel Aar siden en egen Bygning, med Udsyn fra oven, og opstillede Malerierne i denne, der besøgtes af mange Reisende. Da Samlerens Embede bragte ham i Forbindelse med mange Personer og gav ham nogen Leilighed dertil, søgte han at faae ældre Malerier, som i Revolutionstiden vare bragte ud af Klostre, Hospitaler og Kirker og det ikke alene i Köln, men og i de omliggende Stæder; senere henvendte han ogsaa Opmærksomheden paa nyere Malerier og deelte Samlingen i to Afdelinger, nemlig i den ældre, som omfatter 308 Pce., og den nyere, med Malerier fra det 17de til det 19de Aarhundrede, som indeholder 278 Pce.

Naar man overfører det store Antal og lægger Mærke til, at der ikke findes enkelte, men flere af hver, som gaae under

de berømteste Navne, som Hubert og Jan v. Eyck, Quinten Meys, og isandt de nyere Rubens, Rembrand, Ruissbael, bliver man lidt mistænkelig ved disse Bestemmelser; imidlertid maa man erindre, at Samleren har levet i en Periode, hvor det endnu undertiden kunne lykkes for en ikke rig Privatmand at erhverve en Perle.

Catalogen er udstyret med en Afbildning af, hvorledes Malerisamlingen er opstillet i den for samme indrettede Bygning, og af 8 af de Malerier, som man har anseet for at henhøre til de fornemligste.

Da det nu er saa let at komme til Köln, maa man raade Udflyvende selv at reise til Stedet og udsøge, hvad der mest tiltaler dem; at der blandt det store Antal ere sjeldne og gode Malerier, bliver man let overbevist om.

Auctionen begynder den 25de Aug. og hver Dag, saavel Formiddag som Eftermiddag, vil blive folgt et Antal Pce. af begge Afdelinger. Samlingen kan dagligen, indtil Auctionsdagen, besøges af alle dem, som have forsynet sig med en Catalog, der faaes her i Staden hos Lose & Delbanco og i Köln hos J. M. Heberle.

— En Konfimer fra Dülseldorf har nylig været saa heldig at erhverve tvende Portraiter fra det 17de Aarhundrede, af den berømte hollandske Maler van Gelt. De skulle høre til det Skjøneste, som saavel Nutiden som Fortiden formaae at opvise; for Tiden ere de anbragte i Dülseldorfer-Akademiets Kobberstikabinet.

— Den berømte Hogart malede engang en Dame. Da Billedet var færdigt, indfandt hendes Mand sig for at see det, men fandt det ikke smukt nok og meddelte Konfimeren sin Anskuelse. Denne blev opbragt, greb en Kniv og sonderfar Portraitet med de Ord: „Saa mal selv et Andet!“ Senere blev det sammensøjet og findes nu, under Nr. 96, blandt Konfimerens Arbejder paa Verdensudstillingen; naar man betragter det nedeaf, ser man en Stribe, der løber tværs over Ansigtet.

Blandinger.

— En humoristisk Engländer averterede for nogen Tid siden, at han vilde betale Den en stor Sum Penge, som uden altfor stor Smerte kunde gjøre ham eensiet. Et stort Antal Læger og Operateurer meldte sig, men de fik snart Veer at gaae paa, da de erfarede, at han var blindfødt.

— Den hellige Januarius i Neapel, som ellers kun tilstedes, at hans i en lille Glasbeholdelse blod bliver flydende een Gang om Aaret — og det endda ikke altid — har nylig ladet dette Mirakel see ved Kong Victor Emanuels Besøg, til hans Værelse. Da Kongen i den Anledning foretog Besøget i et kostbart Halsbaand, blev Januarius saa henrykt, at han lod sit Blod flyde da capo.

— Ved et nylig afholdt Vælgermøde i en Landsby i Breslauerkredsen stemte Skolemeesteren, Natvægteren og en Invalid paa en mægtig Valgmand, hvem Jaa vilde tiltænke dette Hverv, nemlig Borherre.

— „Nederlandst Pragt“ er en almindelig Talemaade, naar man ret vil udtrykke noget Prægtigt. Men efter de Erfaringer, Fransmandene have gjort ved de japaniske Sendebuds Ophold i Paris, have de strøget denne Talemaade for Nederlandenes østligste Deels Vedkommende, thi hine mægtige hovedrige Fyrster og Stormænd vare meget tarveligt udslyrede og fæd saaledes paa Pengene, at de og deres Følgerende kun brugte nogle hundrede Daler, medens de vare i Paris, de havde vel et Creditiv paa en meget stor Sum, men det laa hele Tiden omhyggeligt opbevaret i en lille Pose, som Hovedmanden bar under sin midterste Klædning og ikke aabnede. Om de „Nederlandst“ Foræringes kan man domme efter følgende, af et fransk Blad givne Beretning: Deres Majestæter, Keiseren og Keiserinden, fik fra Keiseren for det Tilmelige, Sendebudenes ophøjede Herster: Aldeles Intet. Ministrene og Hoffets Store: Det samme; kun Udenrigsministeren fik en Gave, hvis Betydning han hidtil ikke har kunnet fatte: En Pose Bønner. Nogle hvide Embedsmand ere derimod bleve beærede med smaa Kobbertobakspiber, der ibetmindste ere otte Stilling værd Stykket, ligesom ogsaa flere Hofdamer og fornemme Fruer bleve betænkte med prælunde Bifter, ibetmindste til en Mark Stykket, men disses Gavers Værd forøgedes rigtignok ved de bramrende Ord, hvormed de ledsagedes. Saaledes overrakte det tredje Sendebud — en grundrig Mand og Gouverneur over en stor Provinds — sin Bifte af det nævnte Slags med denne Ordbrag: „I det jeg overrækker Dig denne Bifte, giver jeg Dig den smukkeste Foræring, som kan gives: det er, at ønske Dig at udfoldes, som den, uden Ulempe indtil Grundten for det Mulige. Biftens Værd beror paa den Stift, der sammenholder de enkelte Blade og Stiftens betyder din Vt. Dersom de, af hvilke Du er kommen, ere gode, vil Du selv blive god!“ Den Embedsmand, som fulgte Sendebudene overalt og viste dem Byen og dens Mærkværdigheder, fik til Belønning ved Afsteden en lille Sabel, og deres Photograph Nadar betnaades med fire ufærdige japaniske Billeder, samt med en Kjepe, der faae ud, som om de havde staaet den af etsteds ved Veikanten. — Hvis det er et sandt Ord, at Smaaagaver holde Venkabet vedlige, have Fransmandene saaledes al Grund til at nære et inderligt Venkabet for deres Gæster fra Savan.

— Ved Englands livlige Samkvem med Ostindien over Suez, er det røde Hav i de senere Aar næsten blevet til et engelsk Farvand. Men det er en saa kændret Gjenvei, at den engelske Regjering allerede i Aaret 1859 fandt sig foranselig til at slutte en Overenskomst med Egyptens Vicekong om Anbringelse af Fyrtaarn paa de farligste Stæder, saaledes at denne skulde opføre Bygningerne og England levere Lanterner og Beløsningsapparater. Paa denne Maade er der nu reist tre Fyrtaarne i det røde Hav, det første tolv Mile fra Suez, paa den sandede Zafarana Odde, hvor Arbeidet ikke frembød synderlige Vanskeligheder, da Alt kunde føres derud tillands, saa at et muret Taarn allerede viste Fyr der den 1ste Januar iaar. Men paa de to andre Stæder var Arbeidet ulige vanskeligt og interessanter, da Bygningerne skulde anbringes paa fritstaaende Koraller, der ikke naae over Vandspeilet, den ene paa Ushrussee Kevet i Subalstrædet, den anden 50 Mile sydligere paa Dabalusrevet. Bygningerne bleve forberedede i Liverpool af Serrin, og afstibedes i Smaaskytter til Suez, hvorfra de senere førtes tilfids til deres Bestemmelsessteder. Her blev da først dannet et Grundlag af Cement, som anbragtes i en Kamme af Jernplader, satte paa Kant, i dette Lag sænkedes Teakskjeller med Overstykker paa den nederste Ende, og paa disse Bjellers øverste Ende opførtes da Taarnet. Paa det fornuvante Rev er Bygningens Høide over 60 Alen, paa det andet 30 Alen; forøvrigt er den indvendige Indretning eens, da hvert Taarn har fire Rum, omtrent 6 Alen i Gjennemsnit, det ene over det andet; nederst er anbragt en stor Beholder til fersk Vand, desforuden har hvert et Apparat til at destillere Svand. Arbeidet paa Dabalusrevet var meget vanskeligt, da dette Rev, uden at gaae over Vandspeilet, rejser sig lodret midt i Farvandet fra en Dybde, hvor Skibenes sædvanlige Loddeliner ikke naae Bunden; her maatte Skibet ligge under Damp i 44 Døgn ved Siden af sin frygtelige Rabs. Nagtet det flere Gange er berettet, at Arbeidet har maattet opgives, knæiser Taarnet nu stolt paa Nøggen af Skibenes skjulte Hvide.

Hastrups Lademaskine.

Under Venæuelsen „Lademaskine“ har Herr Aerpager Hastrup for nogen Tid siden urtænkt et Redskab til at fætte Sæden i Læden. Dette Redskab blev fremskilt ved Landmands-orsamlingen i Horsens og tilkendt hørdelig Tmtale, saa at jeg tør antage, at det allerede er færdigt og prøvet af flere Landmænd; men for dem, som ikke have haet Leilighed til at see Maskinen arbejde, har jeg troet, at en Beskrivelse vilde være kjærkommen, hvorfor jeg skal fremsætte Principet og dertil benytte Venæuelsen, der for Landmænd tilnærmelsesvis kunne tydeliggjøre saavel Redskabet selv, som dets Virkninger.

Under Tagrygningen, omtrent to Alen fra begge Læstangene, anbringes paa nogle Trærøskler en liggende Sernakel, der gaaer igjennem hele Rygningens Længde, og hvis ene Ende ved en Snorkive sættes i Forbindelse med en Hestegang, saaledes at Hjelen kan ombredes omtrent 30 Gange i Minuttet. Selsolgelig kan Hjelen ogsaa sættes i Bevægelse fra hvilket som helst andet Sted, hvor den kan bruges i Forbindelse med den mulig forhaandensværende Hestegang. Man tænke sig nu en lang Halmrøst efter Williams Princip, nemlig to Touge, der bevæge sig om Skiver, paa hvilke Touge lette Trækstænger ere fastgjorte paatvers, og hvis øverste Skive anbringes paa den lange Axel oppe under Tagrygningen, den nederste paa en kort Axel hen til Hjeregangen i Læden; endvidere, at der paa selve Halmrøst anbringes et Slags lette Trækstænger eller Meiereder, med en Afstand af omtrent to Alen mellem hver Hælle, saa har man Principet i Hastrups Lademaskine, letelig fremskilt. I det Regene kastes fra Vognen paa Hællerne, og den lange Axel foroven ombredes, bringes Straaet op til Lædens Rygning, ligesaa hurtigt som to Mænd kunne læsse af Vognen. Man kan ogsaa stille Redskabet udover Langloen til Ydermuren, og ved at anbringe Luger i Muren, hvorigjennem Sæden eller Høet kastes ind, sætte Lang- eller Hjeregangen til.

Naar Regene eller Høet ere naaede op til Tagrygningen, ville Hællerne selsolgelig ved at dreies om Skiverne foroven flippe Regene; disse falde da i et Slags itraa Trag, og Straaet føres derpaa ned i Læden paa en bevægelig Rende; da denne Rende med Lethed kan styres og bevæges af een Mand til hvilket som helst Sted i det Skuffe, der skal fyldes, kan Sætningen af Læden reguleres meget nøie, ligesom Redskabet ogsaa, ved at føre Sæden op til Tagrygningen og ira denne Høide lade den falde ned, bevæger, at den sættes fast i Læden.

Hvor indrig Ideen til en Maskine end kan være, bliver det dog først at bedømme, hvorvidt der ved en saadan kan spares Tid og Arbejde, altsaa Penge. Til dette Redskabs Betjening bruges een Mand, en Dreng kan påse Hestegangen, og Læden fyldes saa hurtigt, som to Mænd kunne aflæse Vognen. Lædens Høide og Dybde har ringe Indflydelse paa Kraftens Forøgelse, men Redskabet er naturligvis i Særdeleshed fordelagtigt, eller folkebesparende, ved store Læder.